

SOS mod Racisme

LIGE VÆRDIGHED FOR ALLE

Nyhedsbrev nr. 105 Oktober 2011 ISSN 0909-9026

Karen Margrethe Høskuldsson: Medmenneskelighed.

Medmenneskelighed

Indholdsfortegnelse

- 3 Leder
- 4 Anne Nielsen: Kronik fra Politiken den 14. juni 2011
- 7 25 spørgsmål til partiernes udlændingepolitik ved folketingsvalget i 2011
- 12 Karen Høi: En forsinket hyldest til en formand af format
- 13 Roma-manifestet
- 15 Henrik Goldschmidt: Musik forener
- 16 Kirkeasyl, interview med Per Ramsdal
- 18 Andreas Christensen: Ude af øje, ude af sind?
- 19 En flygtning i Danmark, interview med Nasir Hojum
- 20 Helle Nielsen: anmeldelse af Integrationsnetværksmøde d. 29. sept. 2011 i Underværket, Randers
- 21 Bent Melchior: Alle er bundet af menneskerettighederne
- 22 Jørgen Kirkegaard: Bedsteforældre for Asyls fremtid
- 22 Britt og Knud Erik Lægsgaard: Er Danmark blevet en diskrimination? Anmeldelse af Brandbjergmødet i Et anstændigt Danmark.

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 København N

e-mail: sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
website til gymnasieundervisning:
www.sosmenneskerettigheder.dk

Kontoret er ikke betjent, brug helst email.
Landsformand: Anne Nielsen: 4233 1969
Diskriminationsshotline, John Ukpo: 4233 1968
Kasserer: Daniel Peyman

Lokalafdelinger
Randers: Birgitte Olesen, tlf. 8641 0615
København: Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N,
tlf: 4233 1968 Formand: Steen Eriksen

SOS mod Racisme Nyhedsbrev nr. 105
ISSN: 0909-9026
Ansvarshavende redaktør:
Marianne Olsen, Næstved
Hjemmesiden opdateres med nyhedsbrevene.
Indlæg sendes til: sos@sosmodracisme.dk

Indmeldelse

Man kan melde sig ind ved at udfylde og sende indmeldelsesblanketten på hjemmesiden og indsende kontingent via netbank eller giro. Man kan også bare udfylde et girokort med navn, adresse og email og skrive *Nyt medlem* på og betale kontingent.

Medlemsskabet er først gyldigt når man har betalt kontingent.

Årligt kontingent: ordinært medlemskab:

250 kr. Studerende, arbejdsfri, pensionister: 150 kr.

Giro 1972200. Danske Bank, Reg.nr. 1551. Kontonr. 1972200

Leder

Med nyhedsbrevet nr. 105 er temaet *Medmenneskelighed* i spil, og det med det særlige håb at vi går bedre tider i møde for alle mennesker her i landet, ikke mindst fordi vi måske snart ikke længere behøver at sørge over vore flygtnings skæbne eller frygte for at komme til at bære ansvaret for at flygtningebørn og unge bliver opdraget til at hade alt hvad der er dansk, fordi vi har ladet dem mistrives inden for vore grænser.

Brevet bringer her formanden, Anne Niensens kronik i Politiken fra den 14. juni om de triste tilstande. Under valgkampen sendte vi et spørgeskema ud til de politiske partier. Brevet bringer de svar, vi fik. Nu afventer vi så, at den nye regering i det mindste gennemfører de ændringer i udlændingepolitikken, som regeringspartierne og Enhedslisten er enige om.

Og så har vi et efterslæb fra 25-årsjubilæet sidste år. Karen Høi har skrevet en mere end fortjent hyldest til vores formand, som aldrig tillader sig nogen hvile, så længe hun ved at der er nogen, der ikke har det godt.

Medmenneskelighed viser sig på den smukkeste måde, når vi møder folk, der er forskellige fra os selv og lærer dem at kende. Europa har haft flere sådanne muligheder, som desværre alt for sjældent er blevet fejret, men den første oktober holdtes der over hele Europa en Roma Pride dag. Vi var tilsmilet af det dejligste vejr, så at septembers sene *Indian Summer* blev afløst af et par oktoberdages *Roman Summer*. Brevet bringer Roma-manifestet og nogle stemningsfulde fotografier fra begivenheden. Som man kan se, blev det en virkelig fest.

Gid vi må lære at musik forener, som den gjorde den dag, og at der er en metode at gå videre med. Det er den tanke - i andre nuancer, Henrik Goldschmidt bringer bud om i bladet.

På en dyster baggrund bringer brevet et interview med Per Ramsdal om Brorsons Kirke, som ikke fik lov til at være asyl, men hvor politiet kom og hentede de afviste flygtninge på samme måde, som jøderne erfarede det næsten halvfjerds år tidligere gennem nat og tåge. Allerede mens asylansøgerne sad i kirken, skrev Andreas Christensen på sin blog, at vi ikke måtte glemme dem, når de var ude af landet. Det må vi lægge os på sinde.

Og så må vi også huske på de gode tilfælde hvor flygtninge får lov til at blive, og hvor

udlændinge kommer til os og klarer sig fint og endda inspirerer os til at gøre det hele bedre, fordi de lærer os noget, som ikke er en selvfølge for os. Hans Lassens foredrag om det emne bliver anmeldt her, og interviewet med Nasir Hojum er et godt eksempel på den værdi vi får i vores samfund ved at tage imod og udveksle.

Endelig takker Nyhedsbrevet for de to kunstværker vi har fået lov til at bruge: *Medmenneskelighed* som Karen Margrethe Høskulds-son ser den med sin collage på forsiden, og bagsiden af Erik Hagens. Han kalder den *En Søren Pind*. Realiteterne har indhentet titlen, men keramikskulpturens ånd er ikke til at indhente. Den lever og maner os til eftertanke: måtte vi aldrig kvæle det menneske i vores favntag, som vi tror trænger til vores, de privilegeredes hjælp, men række hinanden hånden og glæde os over alle vore forskelligheder.

SOS mod racismen i Danmark

Anne Nielsen: kronik i Politiken den 14. juni 2011

SOS, det internationale nødkald, står for: *Save Our Souls*. Denne kronik er et nødkald mod racismen i Danmark. SOS mod Racisme er tillige navnet på en antiracistisk forening, hvor jeg har været aktiv i 16 år. Da jeg startede, kæmpede vi mod nazisterne, i dag mod regeringen. Tidligere var vi vant til at forbinde racisme med nazismen i Tyskland, apartheidsystemet i Sydafrika og Ku Klux Klan i USA. Men i dag er Danmark et land med åbenlys racisme og diskrimination i debatten såvel som i lovgivningen. Dette blev kritiseret ved FN's nylige bedømmelse af menneskerettighederne i Danmark. Kronikken skitserer udviklingen i racisme i Danmark, den nyeste danske racistiske lovgivning, FN's anbefalinger, og hvad vi kan gøre for at få Danmark ud af racismen igen.

Racisme kan defineres som: Troen på visse racers overlegenhed over andre, samt diskriminerende handlinger, der knytter sig til denne forestilling. Den biologiske racisme mistede de fleste tilhængere efter 2. verdenskrig. Den racisme, vi oplever i Danmark i dag, er baseret på kultur, og kaldes også kulturracisme. Dens doktrin er, at folk fra forskellige kulturer ikke kan leve sammen i fred. Efter DF's mening er det især muslimer og kristne, der ikke kan leve sammen, efter VK's mening, er det især ikke-vestlige statsborgere, som er uønskede. VK-O er dog enedes om at styrke dansk nationalisme og chikanere udlændinge og etniske mindretal, og af frygt for at miste vælgere til DF har S og SF i et vist omfang fulgt trop.

Fra foregangsland for menneskerettigheder til foregangsland for racisme

I 1983 vedtog Danmark en af verdens mest humane udlændingelove. Danmark var kendt for at slutte op om FN og menneskerettighederne, og tog initiativ til det første behandlingscenter for torturofre og et menneskerettighedsinstitut.

Men siden 1986 har vi strammet udlændingelovgivningen. Det skyldtes både en fremmedfjendtlig stemning, der blev pisket op af Glistrup og Krarup i 80'erne, måske også, at vi blev bange, da der kom flygtninge fra Libanon, Iran, Irak og Sri Lanka. Stramningerne fortsatte, mens SR var ved magten, men

lovgivningen holdt sig stort set inden for menneskerettighedskonventionerne. En væsentlig undtagelse var dog bestemmelsen om starthjælp (nedsat kontanthjælp) til flygtninge de første tre år, men denne blev taget af bordet igen efter kritik af UNHCR.

Under VKO tog racismen og diskriminationen til med kraftige stramninger, mindsket retssikkerhed og økonomiske indgreb over for de svageste stillede. Starthjælpen blev genindført og udvidet. Der kom strengere visumbestemmelser og asylbestemmelser, bortfald af de facto flygtningestatus; og humanitær opholdstilladelse blev givet meget sjældnere. Familiesammenføringskravene blev skærpet, så de udelukkede mange. De krav, der nu stilles for permanent opholdstilladelse er skærpet voldsomt, de fleste vil ikke kunne opnå det! Kravene for at få dansk indfødsret er ligeledes skærpet, så det udelukker flertallet. Det betyder, at en stadig større del af befolkningen ikke kan stemme til Folketinget og er sat uden for demokratiet. De sidste 2 år har der været stramninger på næsten alle områder. Kravene for at stemme ved kommunevalg er skærpet, så at man nu skal have boet uafbrudt i 4 år i Danmark. Den politiske udstødelse er en dobbelt sejr for DF! De fleste udlændinge ville alligevel ikke have stemt på DF, når de fik valgret. Men DF's væsentligste sejr er, at de politiske partier ikke behøver tage hensyn til udlændinge og etniske mindretal, der ikke har stemmeret! Deraf følger manglende respekt, muligheder og anerkendelse.

Hver gang DF indgår forlig om nedskæringer i offentlige ydelser for de svageste grupper i Danmark, tager de sig betalt med mere diskriminerende lovgivning, der direkte og indirekte gør det sværere for udlændinge i Danmark. Da mange udlændinge er uden for arbejdsmarkedet, rammes de dobbelt eller tredobbelt af VKO-aftalerne: en korterevarende dagpengere, skærpede krav til alle typer af ydelser og forringelser af ydelserne. VKO-politikken er også gået ud over børn og unge med kontanthjælpsloft og nedskæringer i børnechecken. Og med omfordeling af offentlige midler fra børnefamilier til ældre, der er stadig ikke så mange ældre blandt minoriteterne.

Flere skærpelser har som vigtigste mål at forringe levekårene for etniske minoriteter, fx kravet om, at begge ægtefæller skal have 450

timers almindeligt lønnet arbejde inden for de seneste to år for at kunne få kontanthjælp til begge to, ellers ryger kontanthjælpen til den ene.

1. juni er der indført gebyr ved brug af tolk i sundhedsvæsenet for personer, der har boet mindst 7 år i Danmark. Ordningen koster mere for regionerne at administrere, end de 15 mio. kr gebyrerne anslås at indbringe. Reelt vil der ikke blive bestilt tolk, for mange har ikke de 150 kr, gebyret koster. Det betyder flere fejlbehandlinger og unødvendige indlæggelser, ligesom flere sygdomme overses, når læge og patient ikke kan forstå hinanden. Både lidelser og udgifter øges.

Repatriering og udvisninger

I en kronik i 2005 skrev Pia Kjærsgaard om Fase 2: I Fase 1 lukkede Danmark de fleste flygtninge og indvandrere ude, i Fase 2 skal flest muligt sendes hjem! Det sker nu gennem repatrieringslovgivning, flere afslag og udvisninger af asylansøgere, og skærpet praksis for udvisning af flygtninge, kriminelle og familiesammenførte. Vi udviser udenlandske kvinder, når de forlader voldelige ægteskaber. Når en ægtefælle ikke kan få opholdstilladelse i Danmark, udvises hun eller han. Handlede kvinder sendes tilbage til deres tyranner!

Under VKO-regeringen er tvangsudvisninger af afviste asylansøgere taget til, også til Irak og Grækenland imod FN's anbefalinger! Så sent som i sidste uge blev to psykisk syge irakere udvist.

De sidste to år har vi tvangsudsendt personer fra Iran, DR Congo og Syrien til tortur. Til Syrien er det sket fire gange i træk siden efteråret, trods det, at de foregående tvangsudsendte blev fængslet og forsvandt efter ankomsten til Syrien. To af dem er senere vendt tilbage til Danmark med mærker efter tortur. Den ene var ledsaget af dansk politi til Damaskus Lufthavn; Syrien ønskede ikke at modtage ham, da han ikke havde familie i Syrien mere, og han vendte hjem til Danmark sammen med politiet efter tortur i et forhørslokale i lufthavnen. Hvor vi før var foregangsland i kampen mod tortur, er vi nu blevet medskyldige i tortur.

Sidste sommer blev romaer, der overnattede i et krat på Amager og tjente penge på at samle flasker, tvangsudvist og fik indrejseforbud til Danmark. Højesteret kendte senere udvisningen af 14 af dem for ulovlig, men da var de tilbage i Rumænien. Vi udviser udlændinge for forhold, der er ude af proportion med den straf, som en udvisning udgør.

Med den senest vedtagne lov skal mange flere kriminelle udlændinge udvises.

For et år siden blev der vedtaget en lov om frivillig repatriering af udlændinge, som havde boet i Danmark i mange år, og som ikke var fra EU eller EØS: de kunne få en stor pose penge med, hvis de ville rejse varigt hjem med efterfølgende indrejseforbud til Danmark i ti år! Efter et lovforslag, der skal stemmes om d. 24. juni, skal kommunerne oplyse om denne ordning ved integrationssamtalerne: "Velkommen, og rejs hjem!". Kommunerne skal belønnes med 25.000 kr, for hver udlænding, der er omfattet af loven, som forlader Danmark, således at de indirekte opfordres til at presse udlændinge til at rejse. Der er tidligere et eksempel på, at en flygtning er blevet presset til at rejse hjem af sagsbehandleren.

Ægtefællesammenføring

I februar måned fremsatte integrationsministeren et lovforslag (L168) for at sortere i, hvilke ægtefæller man overhovedet ville acceptere flyttede til Danmark. I forslaget stod der: "*Fremadrettet skal dansk udlændingepolitik have det klare og nye sigte, at Danmark som udgangspunkt kun vil give plads til de udlændinge, der kan og vil bidrage til vækst og velstand i Danmark. Der skal ikke komme udlændinge hertil, som undergraver den danske velfærdsmodel*". Og herefter fulgte en lang række urimelige krav til både ægtefællen i Danmark og i udlandet, bla. at den tilkommende inden for kort tid skal bestå danskprøve A2. Lovforslaget er det mest racistiske, jeg har set. Ægtefæller vil jo til Danmark for at bo sammen som familie – ikke for at *undergrave den danske velfærdsmodel*. Det sidste udelukkes i øvrigt af kravet om en stor garantisum på 100.000 kr. I de fleste høringssvar blev loven anset for konventionsstridig, diskriminerende, urimelig og umulig at opfylde for de fleste.

Søren Pind indså, at reglerne også ville umuliggøre familiesammenføring med ægtefæller fra vestlige lande. Det mente han var forkert, da de havde et stort *integrationspotentiale*. Derfor fremsatte han et ændringsforslag: ægtefæller fra vestlige lande skulle slippe for at tage danskprøve A2. Det er nu vedtaget, han har kaldt det positiv særbehandling – men den anden side af mønten er jo, at alle andre udsættes for negativ særbehandling, dermed overtræder loven forbuddet mod diskrimination. Danmark har nu indført en statsautorisation af fornuftsægteskaber; betyder kærligheden ikke længere noget for ægteskabet?

Anne Nielsen, formand for SOS mod racisme.
Foto: Marianne Olsen.

Udlændingesservices Servicecenter

Udlændingestyrelsen skiftede navn til Udlændingesservice for at få et bedre image. Når det sidste efterfølges af Servicecenter må man forvente en dobbelt så god service! Af www.nyidanmark.dk fremgår ventetider ved personligt fremmøde. De er i gennemsnit 2-3 timer. Når man ikke kan komme til før kl. 12, må man forsøge en anden dag, torsdag er der dog længe åbent!. Hvor i Danmark får man lige så dårlig en behandling? For denne service skal udlændinge betale store gebyrer for ansøgninger om visum, ophold, statsborgerskab, forlængelser, klager og danskprøver!

FN's bedømmelse af Danmark

Den 2. maj blev Danmark bedømt af 49 lande i FN's Menneskerettighedsråd. Bedømmelsen viste, at udlandet ser Danmark som en fremmedfjendtlig nation, som diskriminerer og ikke respekterer udlændinges menneskerettigheder. Der var 133 anbefalinger om forbedringer:

FN anbefaler bl.a. at Danmark:

- laver en handlingsplan for at fremme og beskytte menneskerettighederne og inkorporerer menneskerettighedskonventionerne i dansk ret
- tilslutter sig konventionen om beskyttelse af migranter
- fremmer dialog, forståelse og tolerance mellem forskellige etniske og religiøse grupper i landet, og bekæmper racisme, fremmedhad, religiøs intolerance og diskrimination
- vedtager stærkere foranstaltninger til beskyttelse af minoriteter og oprindelige folk mod diskrimination og sikrer deres adgang til offentlige ydelser
- opretholder § 266B i straffeloven (*racismeparagraffen*)
- forbyder politiet at bruge etnisk profilering, fx ved især at kropsvisitere etniske minoriteter i visitationszonerne
- respekterer udlændinges menneskerettigheder fuldt ud, uanset opholdsgrundlag
- reviderer loven om uledsagede flygtningebørn, så de modtager beskyttelse og uddannelse
- sikrer, at retten til familieliv, ægteskab og valg af ægtefælle sikres alle personer uden diskrimination på grund af national eller etnisk oprindelse
- ændrer lovgivningen, så den sikrer flygtninges og statsløses ret til familiesammenføring
- sikrer at kvinder kan få opholdstilladelse, selv om de er flyttet fra en voldelig ægtefælle
- reviderer kravene til permanent opholdstilladelse og statsborgerskab for indvandrere og asylansøgere
- sikrer, at personer ikke udvises eller udsendes til områder, hvor de risikerer forfølgelse

Danmark blev anbefalet at oversætte FN's bedømmelse af Danmark og tilrettelægge en proces med brede høringer af befolkningen. Men regeringen har valgt helt at tie med bedømmelsen og først svare FN senest til september. Bedømmelsen er nemlig ubekvem for regeringen under vedtagelsen af nye love, der krænker menneskerettighederne. Medierne har tiet og samtykket.

Nogle tal:

4.000 asylansøgere mishandles i op til 14 år i asylcentre, hvor de fratages basale rettigheder til arbejde, uddannelse, bolig, sundhed og familieliv og sygner hen i uvished og angst.

Flere tusinde dansk-udenlandske familier bor adskilt, eller lever midlertidigt i Sverige eller et andet EU-land, fordi de ellers ikke kan blive

familiesammenført til Danmark.
291.000 fastboende udenlandske statsborgere i Danmark er sat uden for demokratisk indflydelse.

567.000 mennesker med udenlandsk baggrund oplever offentlig mobning og stempling, og straffes af diskriminerende love. Alle vi 5.566.000 mennesker i Danmark lider under racisme og fremmedhad og krænkelser af menneskerettighederne. Ingen kan i dag sige: vi vidste det ikke. Vi har i årevis hørt på racisme i pressen og på diverse blogs, nu også i lovforslagene! Vi har i årevis vidst, at asylansøgerne bliver syge i asylcentre, og at flere er udvist til tortur. Vi har vænnet os til at betragte danskerne som herrefolk og etniske mindretal som undermennesker.

Hvordan slipper vi af med racismen i Danmark?

For at vende den racistiske udvikling i Dan-

mark, vil jeg opfordre vælgerne til at stemme på politikere, der vil menneskerettighederne, også for udlændinge! Jeg vil opfordre de to partier, der har holdt stand mod racismen til at kræve en genopretning af udlændinges og minoriteters menneskerettigheder for at støtte eller indgå i en regering efter valget!

Og at en ny regering følger FN's anbefalinger, så Danmark igen anerkendes som et land, der respekterer menneskerettighederne.

Jeg vil opfordre pressen til at tage et medansvar for, at debatten i Danmark bliver sober og ikke racistisk!

Vi andre må opbygge en slagkraftig antiracistisk organisering i stil med den amerikanske borgerrettighedsbevægelse, baseret på menneskerettighederne. Vi må gøre os klar til at aktionere og trænge igennem, indtil Danmark igen respekterer alle mennesker. Der er kun en race: mennesket.

25 spørgsmål til partiernes udlændingepolitik ved folketingsvalget i 2011

Ligesom ved tidligere valg har SOS mod Racisme sendt et spørgeskema ud til integrationssordførerne om partiernes udlændingepolitik. Vi udelod dog Dansk Folkeparti, som ikke ønsker henvendelser fra os.

Alle 25 spørgsmål kunne besvares med: Ja, Nej, eller Ved ikke; desuden kunne der skrives en kort kommentar bagefter. Vi sendte skemaet ud d. 21/8 og rykkede dem, der ikke havde svaret d. 28/8, 30/8 og 2/9. Valget blev udskrevet d. 26/8. Vi fik svar fra 5 partier. Liberal Alliance beklagede at de ikke havde tid til at svare på grund af valgkampen, og de Konservative svarede heller ikke. Karsten Lauritzen, Venstre, ønskede ikke at besvare spørgsmålene med den begrundelse at "spørgsmålene er fulde af faktuelle fejl".

Efter spørgsmål og svar er der links til partiernes udlændingepolitik på deres hjemmesider.

A: Socialdemokratiet: Henrik Dam Kristensen

B: Det Radikale Venstre: Marianne Jelved

F: Socialistisk Folkeparti: Astrid Krag

K: Kristendemokraterne: Per Ørum Jørgensen

Ø: Enhedslisten: Johanne Schmidt-Nielsen

De første spørgsmål handler om asyl:

1. Skal asylansøgere have ret til gratis advokatbistand, når de henvender sig for at søge asyl?

A: Nej

B: Ja

F: Nej: Men i øvrigt skal asylansøgere have den nødvendige bistand og Asylcentre skal i højere grad tilføres ressourcer, viden og beføjelser til at sikre børnene uddannelse, psykologisk bistand og en stimulerende tid i den opvækst de tilbringer i Danmark.

K: Ja

Ø: Ja: I dag er asylansøgernes retssikkerhed slet ikke god nok. Det vil en forbedret adgang til advokatbistand kunne være med til at rette op på.

2. Ifølge FN's Flygtningekonvention er en flygtning en person, som nærer en velbegrundet frygt for at blive forfulgt pga. sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en social gruppe eller sine politiske anskuelser, og som befinder sig uden for det land, hvor personen er statsborger.

Danmark har dog indskrænket sin praksis til kun at give asyl, hvis en flygtning kan godtgøre at han eller hun er konkret og individuelt

forfulgt i sit hjemland – eller formodes at blive det ved tilbagesendelse.

Skal Danmark opretholde sin skærpede praksis om godtgørelse af konkret og individuel forfølgelse?

A: Ja

B: Ja

F: Ja: Hvis folk har ret til asyl, skal de selvfølgelig have det – og vi skal følge såvel konventioner og internationale domme.

K: Ja

Ø: Nej: Danmark fortolker Flygtningekonventionen alt for stramt. Ligesom det er et stort problem, at den danske regering ikke tager de vurderinger og advarsler der kommer fra UNHCR alvorligt.

3. Flygtningenævnet

Flygtningenævnet har 3 medlemmer, alle jurister: en dommer, en person udpeget af Integrationsministeren (fx en kontorchef eller konsulent ansat i Integrationsministeriet) og en advokat udpeget af Advokatrådet. Det kritiseres for ikke at være uafhængigt, da en ansat i Integrationsministeriet typisk vil være bundet af loyalitet over for Integrationsministeriet.

Ønsker dit parti at beholde Flygtningenævnet uændret efter valget?

A: Nej

B: Nej

F: Nej: Vi ønsker at udvide nævnet med én person med kendskab til forholdene i det aktuelle land, evt. fra Dansk Flygtningehjælp.

K: Nej

Ø: Nej: Enhedslisten ønsker en ændring af Flygtningenævnets sammensætning. Hvordan det skal sammensættes skal vi finde ud af i samarbejde med de relevante organisationer på området.

4. Bør Flygtningenævnet erstattes af en domstol, så asylsagerne i stedet bliver ført ved retten, og processen kan følge almindelige retspraksis med mulighed for vidneføring og fremlæggelse af beviser?

A: Nej

B: Ja

F: Nej: Flygtningenævnet og Udlændingesservices behandling af sagerne skal selvfølgelig være forsvarlig og ordentlig, så kvaliteten er god – der er tale om vigtige beslutninger for den enkelte. Men vi vil bibeholde behandlingen i de to nuværende instanser, Udlændingesservice og med klagemulighed til Flygtningenævnet.

K: Nej

Ø: Ved ikke: Vores udgangspunkt er at give

asylansøgerne mulighed for at anke Flygtningenævnets afgørelser til domstolene. Samt at give Ombudsmanden kompetence til at gå ind i sagerne.

5. Danmark har flere gange inden for de sidste 12 måneder tvangstilbagesendt afviste asylansøgere; bl. a. er fire syriske kurdere sendt til Syrien, hvor de blev udsat for tortur eller sat i fængsel. Ligeledes er to personer tvangstilbagesendt til DR Congo og må formodes at være blevet udsat for tortur, begge blev fængslet ved ankomsten. Disse tvangstilbagesendelser overtræder Flygtningekonventionen, Konventionen mod tortur og Den europæiske menneskerettighedskonvention.

Vil dit parti standse alle tvangshjemsendelser til tortur og forfølgelse?

A: Ja

B: Ja

F: Ja: Danmark skal selvfølgelig overholde de tre nævnte konventioner. Dette er ikke mindre, end hvad staten er forpligtet til, uanset hvem, der har regeringsmagten.

K: Ja

Ø: Ja: Ligesom vi ønsker at stoppe enhver brug af de såkaldt diplomatiske forsikringer – da de ikke er det papir værd de er skrevet på. Danmark var engang forgangsland i forhold til bekæmpelse af tortur. Det er vi desværre ikke længere.

6. Skal personer, der har fået afslag på asyl, have ret til at anke sagen til en domstol eller til Ombudsmanden?

A: Nej

B: Ja

F: Nej: I dag er der mulighed for at klage til Flygtningenævnet. Det ønsker vi at bibeholde.

K: Nej

Ø: Ja

7. Reglerne for at opnå humanitært ophold er nylig blevet strammet og gives i starten kun for ½ år. Fx gives ifølge Integrationsministeriets praksisnotat ikke ophold bare fordi man er lam og sidder i kørestol, eller fordi man ikke vil have råd til at købe livsnødvendig medicin i sit hjemland.

Vil dit parti behandle alvorligt syge asylansøgere mere humanitært ved at give flere alvorligt syge humanitært ophold?

A: Ved ikke: Beror på den konkrete sag.

B: Ja

F: Ved ikke: Vi vil gerne behandle alvorligt syge asylansøgere humanitært, men det skal fortsat være en individuel vurdering, om der skal gives humanitært ophold. Derfor er det ikke muligt at svare kategorisk på spørgsmålet, da

hver sag skal vurderes for sig.

K: Ja

Ø: Ja: Ligesom vi ønsker at ændre reglerne for humanitært ophold således at ordet "reelt" igen kommer ind i lovgivningen. Mange får afslag på humanitært ophold med henvisning til, at der er adgang til relevant behandling i hjemlandet. Problemet er bare, at der ofte ikke er reel adgang til denne behandling. Enten fordi priserne for sundhedsbehandling er meget høje eller fordi der på grund af krig og uroligheder ikke er fysisk mulighed for at komme til behandlingen.

8. Vil dit parti give opholdstilladelse for en længere periode end ½ år i starten, så at de kan få ro?

A: Ja: Ét år, hvorefter tilladelsen revurderes.

B: Ja

F: Ja: Den skal være på ét år, hvorefter tilladelsen revurderes, som i de gamle regler.

K: Ved ikke

Ø: Ja

9. Asylsøgere og deres børn nedbrydes fysisk og psykisk af det passive ophold, hvor de isoleres på asylcentre. Nogle afviste asylansøgere har været i asylcentre i over 12 år, fordi de ikke har kunnet sendes tilbage til det land de flygtede fra, - fx pga. krig og uro, eller fordi landet ikke ønsker at hjemtage dem med tvang.

Vil dit parti give personer, der har været her i mindst 2 år asyl eller anden opholdstilladelse i Danmark?

A: Nej

B: Vi vil lægge loft over antal af måneder i et center, hvorefter de må flytte ud af centeret og være på midlertidigt ophold og finde arbejde.

F: Nej: Vi vil give asylansøgere mulighed for at bo og arbejde udenfor centrene efter seks måneder – og børnene skal kunne gå i en almindelig folkeskole. Efter seks måneder på et asylcenter øges risikoen for psykiske mén for især børn markant. Men retten til asyl skal være afhængig af behovet for beskyttelse.

K: Nej

Ø: Ved ikke. Vi har ikke langt os fast på et antal år endnu, men vi går ind for at der kommer en tidsgrænse således at asylansøgerne ikke placeres i usikkerhed i årevis. To år kunne godt være et bud. Derudover går vi jo ind for, at man max må vente 6 måneder i et asylcenter. Derefter skal man have adgang til arbejde, uddannelse og til at bo uden for centrene. Vores vision er, at asylcentre udelukkende fungerer som modtagelsescentre.

10. Vil I give asylsøgere mulighed for at arbejde, hvis der ikke er truffet afgørelse om sagen, inden der er gået en måned?

A: Nej: Inden ½ år

B: Vi vil lægge loft over antal af måneder i et center, hvorefter de må flytte ud af centeret og være på midlertidigt ophold og finde arbejde.

F: Nej: Vi vil give asylansøgere mulighed for at bo og arbejde udenfor centrene efter seks måneder.

K: Ved ikke

Ø: Vores foreløbige udspil har været max 6 måneder..

11. Vil I afskaffe de såkaldt "motivationsfremmende foranstaltninger" for at presse afviste asylansøgere, der nægter at blive sendt tilbage, til at samarbejde med politiet om tilbagesendelse?

A: Ved ikke: Som udgangspunkt vil vi motivere positivt ved at bygge flygtninge op gennem arbejde og uddannelse.

B: Ja: Det kræver en aftale med den afvistes hjemland for at sende nogen tilbage.

F: Ved ikke: Vi vil i udgangspunktet motivere flygtninge positivt.

K: Ved ikke

Ø: Ja: De såkaldt motivationsfremmende foranstaltninger er ren og skær chikane.

12. Danmark modtager årligt ca. 500 kvoteflygtninge (FN-flygtninge). De udvælges nu efter, at de ikke er fra et muslimsk land, at man tror de vil være arbejdsduelige i Danmark, efter uddannelse og sprogkundskaber, og at de ikke har meget syge familiemedlemmer. Det er således de stærkeste der tilbydes asyl i Danmark, medens de svageste og mest syge bliver tilbage.

Vil dit parti ændre denne praksis henimod at give asyl til de personer, der har mest brug for det?

A: Ja

B: Ja

F: Ja: Danmark skal følge FN's henstilling om hvilke kvoteflygtninge det er mest afgørende at vi tager – det er de mest sårbare mennesker, som FN har ansvaret for i verdens flygtningelejre.

K: Ved ikke: For det første finder KD og jeg, at vi skal tage mod 750 kvoteflygtninge om året, altså øge antallet. Dernæst skal vi omkring kvoteflygtninge har flere parametre: dem der virkelig trænger til det, men også dem, der vil kunne lade sig intetegrere og her har erfaringerne med de seneste års kvoteflygtninge klart

vist, at kristne kvoteflygtninge lettere bliver integreret end øvrige.

Ø: Ja: Og derudover arbejder vi for, at Danmark tager imod flere kvoteflygtninge. Vi har i første omgang krævet, at vi hæver antallet fra 500 årligt til 1000.

De næste spørgsmål handler om ophold, ret-tigheder, integration og familiesammenføring

13. Vil dit parti indføre gratis modersmålsundervisning for tosprogede børn og unge – og dermed statsrefusion til kommunerne for undervisningen?

A: Nej

B: Ja

F: Vi så meget gerne, at kommunerne tilbød modersmålsundervisning, men vi vil ikke give statslige refusion

K: Ja: Modersmålsundervisningen styrker børnene og deres parathed til at lære dansk.

Ø: Ja

14. Vil I afskaffe den lave starthjælp, således at flygtninge og udlændinge (og danskere der har opholdt sig mere end 1 år i udlandet) ikke diskrimineres?

A: Ja

B: Ja

F: Starthjælpen er en af de fattigdomsskabende ydelser, som vi vil afskaffe – sammen med bl.a. kontanthjælpsloftet og 450 timers reglen.

K: Ja

Ø: Ja

15. Den opholdstid i Danmark, der kræves for at udlændinge må stemme ved lokalvalg er nylig øget til 4 år.

Vil dit parti forkorte den krævede opholdsperiode?

A: Ja

B: Ja

F: Ja: Den skal tilbage til tre år igen.

K: Nej

Ø: Ja: Den bedste måde at engagere mennesker i et fællesskab er at give dem mulighed for at være med.

16. De stramme regler for familiesammenføring betyder, at mange dansk-udenlandske ægtepar tvinges til at bosætte sig uden for Danmark.

Vil dit parti erstatte de danske regler med EU's familiesammenførselsregler, som grundlæggende giver en person ret til familiesammenføring med ægtefælle og børn under 21 år?

A: Nej

B: Ja

F: Nej: Vi har lavet et system til ægtefællesammenføringer, som udgør en helt anden tilgang end regeringens. Det kan læses på SF's hjemmeside, www.sf.dk/nyintegration.

K: Ja: Kristendemokraterne ønsker at fjerne såvel 18 års reglen, som tilknytningskravet. Folk skal være velkomne, men skal efter et par år bestå en integrationsprøve, herunder en danskprøve for at få varig opholdstilladelse. Ø: Enhedslisten ønsker at afskaffe tilknytningskrav, 24 årsregel og pointsystem. Er du over 18 år skal du have ret til at bo her i dit eget land med din ægtefælle. Derudover skal mulighederne for familiesammenføring med børn forbedres.

17. Efter FN's Børnekonvention er personer under 18 år børn, og børn har ret til deres familie. I Danmark har børn mellem 15 og 18 år ikke ret til familiesammenføring, og børn ned til 10-11 år vurderes m.h.p. om de er "integrationsegnede", og kan nægtes familiesammenføring hvis de ikke skønnes egnede?

Vil dit parti give børn under 18 år et retskrav til at blive familiesammenført med deres forældre i Danmark?

A: Nej: Men tolkningen af begrebet "integrationsparathed" skal der kigges nærmere på.

B: Ja

F: Nej: Der er et stort behov for at kigge på begrebet "integrationsparat", der i dag forvaltes alt for snævert.

K: Ved ikke: Jeg kan ikke svare et klart ja på dette, men jeg mener bestemt, at vi vil være parate til at se på dette.

Ø: Ja

De sidste spørgsmål vedrører anbefalinger til Danmark ved FN's upr-vurdering i maj 2011

18. Under FN's "eksamination" af Danmarks overholdelse af menneskerettighederne i maj 2011 - upr-vurderingen - anbefalede mange lande, at Danmark tiltrådte FN's konvention om beskyttelse af alle migrantarbejdere og deres familiemedlemmer.

Mener dit parti, at Danmark skal underskrive FN-konventionen om migrantarbejdere?

A: Ved ikke

B: Ja

F: Ved ikke

K: Ja

Ø: Ja

19. Under upr-vurderingen fik Danmark mange anbefalinger om mere effektivt at modarbejde racisme, fremmedhad, diskrimination, intole-

rance og had – og samtidig styrke interkulturel forståelse og tolerance.

Mener dit parti, at Danmark skal modarbejde racisme og diskrimination mere effektivt end nu og gøre mere for at styrke den interkulturelle tolerance?

A: Ja

B: Ja

F: Ja: Racisme og diskrimination er gift for samfundets sammenhængskraft og for integrationen og skal selvfølgelig bekæmpes. Vi vil lave en national antidiskriminationsenhed, som bl.a. skal koordinere tværkommunale tiltag imod diskrimination og understøtte virksomheder, der ønsker at bekæmpe diskrimination på arbejdspladsen.

K: Ja

Ø: Ja

20. Vil dit parti gøre undervisning i menneskerettigheder, diskrimination og racisme obligatorisk i folkeskolen?

A: Nej: Det skal eleverne allerede undervises i. Vi vil ikke detailstyre hvordan lærerne tilrettelægger deres undervisning.

B: Ja

F: Nej: Vi vil ikke detailstyre lærernes undervisning.

K: Ja: Disse emner bør helt klart indgå i undervisningen i samtidsorientering. Jeg tror det sker mange steder allerede, men det bør være obligatorisk og indgå i læseplanen.

Ø: Ja

21. Under upr-vurderingen blev Danmark anbefalet at sikre juridisk ansvar for spredning af racemæssig og religiøs intolerance gennem pressen. Blodbadet i Utøya har også medført eftertanker om, at racistiske udsagn i fx blogs kan føre til racistisk vold og undertrykkelse. Samme antagelse er grundlæggende i FN's konvention mod racisme og er set i historien som optakt til etniske konflikter, krig og folke-drab.

Vil dit parti gøre noget for at bekæmpe racistiske blog-indlæg, som er tilgængelige på internettet, bl.a. i dagbladenes blogs?

A: Ved ikke

B: Ja

F: Ved ikke: Jeg er i tvivl om, hvad spørgsmålet egentlig handler om. Vi er ikke indstillet på at lave lovgivning på området, men vil gerne bekæmpe racisme i samfundet, uanset hvor det forekommer.

K: Ved ikke: Det ville være så let at svare ja på dette spørgsmål, men hvordan gør vi det i praksis?

Ø: Nej: Der findes allerede i dag en racismeparagraf og en injurie lovgivning. Men det er

værd at holdninger kan bekæmpes på andre måder end gennem forbud.

22. Under upr-vurderingen anbefalede flere lande også, at Danmark sørgede for en bedre overvågning af racisme. I øjeblikket bliver det opgjort af PET, men der bruges ikke så mange ressourcer på at kategorisere og efterforske racisme. Generelt er forskning i racisme og diskrimination og dens følger nærmest fraværende i Danmark.

Vil dit parti styrke overvågning og forskning om racisme og racistiske organisationer i Danmark?

A: Ja: I stedet vil vi oprette en national antidiskriminationsenhed der skal stoppe diskrimination på arbejdsmarkedet.

B: Ja

F: Ja: Vi vil have politiet og anklagemyndigheden til at øge deres indsats imod hate-crimes.

K: Ja

Ø: Ja

23. Under upr-vurderingen blev Danmark anbefalet at opretholde racismeparagraffen og at tage forholdsregler for at undgå, at opgivelse af sager om racemæssigt eller religiøst had, afholder ofre fra at klage, og fører til straffrihed for gerningsmændene.

Vil dit parti bevare racismeparagraffen, Straffeloven § 266 b?

A: Ja

B: Ja

F: Ja

K: Ja

Ø: Ja

24. Under upr-vurderingen blev Danmark anbefalet at forbyde og forebygge etnisk profilering hos politiet, især i forbindelse med visitationszonerne. (Etnisk profilering vil her sige, at politiet især mistænker og visiterer personer, der ikke ser etnisk danske ud – uden anden grund end deres udseende eller sprog)

Vil dit parti forbyde og forebygge etnisk profilering hos politiet?

A: Nej

B: Ja

F: Nej: Det er allerede forbudt at forskelsbehandle på baggrund af etnicitet – det gælder også politiet, som skal holde godt øje med deres interne procedurer med hvem de visiterer og hvorfor. Viser der sig et behov for at gribe yderligere ind, så vil vi overveje det – men lovgivningen er allerede klar på dette område.

K: Ved ikke

Ø: Ja

25. Under upr-vurderingen blev Danmark anbefalet fuldt ud at respektere udlændinges menneskerettigheder uanset deres opholdsgrundlag.

Vil dit parti sikre, at alle udlændinge fuldt ud kan nyde menneskerettighederne i Danmark?

A: Ja: Dette må bero på en nærmere analyse.

B: Ja

F: Ja: Det er den til enhver tid siddende regerings ansvar, at Danmark overholder sine

internationale forpligtigelser, herunder menneskerettighederne.

K: Ja

Ø: Ja

Links til de politiske partiers udlændingepolitik findes på hjemmesiden for SOS mod Racisme

En forsinket hyldest til en formand med format

Karen Høi

Sidste efterår fyldte SOS Mod Racisme 25 år. Foreningen og dets aktiviteter gennem årene blev hyldet ved en festlig sammenkomst i efteråret på Mexi-Bar tæt ved SOS' lokaler på Nørre Allé Bl.a. Klaus Slavensky fra Institut for Menneskerettigheder holdt en tale om foreningens arbejde gennem årene.

Men ingen hyldede direkte foreningens uselviske og beskedne formand, Anne Nielsen, der foretrækker at stå uden for rampelyset. Men hun har fortjent et par ord, for hun er en af dem, der burde tildeles priser for sin enestående og utrættelige kamp for flygtninge og indvandrere og for en afskaffelse af den diskriminerende og racistiske udlændingepolitik gennem de sidste 20 år. Hendes arbejde omkring antidiskrimination i Danmark er næsten uden sidestykke i danske Ngo'ers historie.

Undertegnede lærte Anne at kende allerede for godt 20 år siden, da vi næsten blev naboer i det samme villakvarter i Valby. Også som nabo var hun og hendes mand enestående gæstfrie og hjælpsomme. Et par år efter kom jeg med i en forening, som Bashy Qureshi vist nok var initiativtager til, Fair Play, som holdt til sammen med nogle andre indvandrerorganisationer i nogle beskedne kælderlokaler på Blegdamsvej tæt ved Sct. Hans Torv. Allerede dengang var Anne en utrættelig ildsjæl, der bistod flygtninge og indvandrere med privat rådgivning om deres problemer

For 6-7 år siden- lige omkring krisen om Muhammedtegningerne startede - krydsedes vore veje så igen rent politisk. Jeg besluttede mig for at melde mig ind i SOS Mod Racisme, stærkt frustreret over den stigende fremmed-

fjendske retorik i medierne og blandt en stor del af de politiske partier. Hovedet på sømmet var sejren til KV-regeringen og dermed også til støttepartiet Dansk Folkeparti.

Anne har personligt sørget for løbende kontakt med diverse internationale overvågningssorganer mod racisme, bl.a. CERD, FNs race-diskriminationskomité og ECRI, Europarådets antiracistiske organ og LIBE, Europaparlamentets komité for civile rettigheder. Hun har løbende sendt dem rapporter om Danmark og i flere tilfælde formået at få delegationer hertil. Gennem alle årene har hun foretaget den for foreningen nødvendige fund-rasing via diverse fonde. SOS har ikke modtaget nogen form for offentlig støtte til driften siden den netop afgåede regering fjernede alle tilskud til en lang række råd og nævn for 10 år siden. Hun har sammen med de øvrige medlemmer af SOS hvert år de sidste mange år redigeret et minileksikon med fakta om flygtninge og indvandrere, der er sendt rundt til gymnasier i hele Danmark, hun har skrevet hundredvis af artikler og kronikker til vores eget blad og til forskellige nyhedsmedier, og arrangeret konferencer i Verdens Kulturcenteret, blandt andet om den stærkt diskriminerende sproglige tone i den hjemlige mediedebat.

Fornylig har formanden sammen med et par andre SOS-medlemmer søsat en hjemmeside med undervisningsmateriale for skole- og gymnasielever om diskrimination, racisme og FNs Menneskerettigheder. Det er nemlig en påvisning af de talrige brud på konventionerne, som en stor del af foreningen har fokus på i dag. Anne følger løbende med i de hundredevis af nye lovforslag og stadige stramninger på udlændingeområdet og formidler

det videre, bla. gennem pressemeddelelser, læserbreve og kronikker - stædigt, tålmodigt og beskedent, for sådan er hendes natur.

Anne fungerer nu også som web-redaktør, idet SOS for et par år siden fik en tiltrængt hjemmeside. Hendes civile profession er læge, og hun har da også arbejdet med bl.a. at få anerkendt traumatiserede flygtninge skal have ret til at kunne få dispensation fra de krævende danskprøver der skal til for at få dansk statsborgerskab.

Gennem alle årene har hun arbejdet tæt sammen med DRC, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination der også holder til på Nørre Allé. De senere år har hun også været taler på de årlige møder på Brandbjergnetværket, et netværk der blev dannet af en lang række foreninger der arbejder for bedre rettigheder for flygtninge og mod diskrimination.

Hun har arbejdet utrætteligt for afviste asylansøgere og var sidste år meget aktiv om-

kring de afviste asylansøgere, irakerne der besatte Brorsons kirke. I egenskab af sit arbejde som læge har hun også talt højt og længe for forbedring af især de afviste asylansøgere børn, der uforskyldt henslæber livet i asylcentre - nogle mere end 10 år.

Kort sagt: I forhold til foreningens beskedne størrelse har Anne Nielsen gennem årene ydet en enorm og helt enestående indsats for "Lige værdighed for alle" som SOS' internationale slogan lyder. Undertegnede har ikke altid været enig i alle hendes synspunkter - men jeg har meget stor respekt for hendes integritet, hendes enorme viden om udlændigeområdet, hendes redelighed og mod til handling.

Hun er noget så sjældent som en sand idealist i en kynisk og selvpromoverende tid.

Til lykke formand!

Karen Høi.

Romaer, Europa, racisme: Dosta! og Roma Pride

Roma-manifestet:

For et år siden blev et stort antal rumænske borgere brutalt udvist af Frankrig, fordi de var romaer.

Disse voldshandlinger udspillede sig foran fjernsynet men der var udbredt ligegyldighed, ikke bare for politikere men også for de samlede europæiske civilsamfund.

For mange fremstod disse handlinger som sidste akt af en tragedie som romaerne skæbnesvangert har måttet gennemlive i hele Europa århundreder igennem. Nazisternes og deres kollaboratørers forfølgelser har udgjort højdepunktet, men ikke enden på dem.

Mange overgav sig til ligegyldighed, fordi de var trætte, af mangel på beskyttelse, som romaerne hverken får fra politisk hold eller fra institutionerne, eller på grund af den personlige overbevisning, at disse dominerende holdninger var accepteret eller endog ønskede af romaerne selv.

Men det er ubærligt at disse voldshandlinger bliver genoptaget: I Ungarn demonstreres der af militser fra det yderste højre i de landsbyer hvor der bor adskillige romaer, som det sker i Gyongyospata [i Ungarn], hvorfra de blev tvunget til at flygte. I Tjekkiet og i Ungarn er der racistiske mord og forbrydelser. I

adskillige landsbyer anbringes romaer i ghettoer, som f.eks. i Tarlungeni eller Baia Mare i Rumænien, i Michalovce, Kosice, Presov eller Svinia i Slovakiet, Sliven i Bulgarien. I Serbien, Kroatien, Moldavien, Frankrig og Tyrkiet er der voldelig racistisk diskrimination på alle

Malene Fenger-Grøndahl fortæller om sine rejser og mange samtaler med romaer rundt om i Europa.

Foto: Marianne Olsen

-Og så blev der danset! Foto: Marianne Olsen.

Romaorkestret. Foto: Marianne Olsen.

livets områder. Der finder tvangsudvisning sted fra Tyskland, Danmark, Sverige osv.

Denne sørgelige liste ville kunne forlænges i det uendelige og i så høj grad at følelsen af uundgåelighed og magtesløshed for ikke at tale om fornemmelsen af, at volden er helt normal får overtaget selv hos nogle af os selv. Disse følelser ligner dem som havde grebet den amerikanske bøsse-organisation indtil tresserne. De var vant til nedværdigende afbildninger, til at blive marginaliseret, til ikke at kunne nyde de samme rettigheder som andre borgere, og til regelmæssigt at blive underkastet voldelige overfald af både enkeltpersoner og politiet, bare fordi de var homoseksuelle.

Da politiet den 29. juni 1969 trængte ind på Stonewall Inn, en lille bøssebar i Greenwich Village- kvarteret i New York, besluttede en håndfuld stamgæster sammen med nogle af kvarterets beboere at sige: "Nok er nok!" Efter fire dages konfrontationer med politiet organiserede små to tusind mennesker en march i byens gader: Gay Pride var blevet født!

Lørdag den 1. oktober skal være europæisk Stonewall roma-dag. Det er et år efter at loven mod romaerne blev vedtaget og bekræftet i Frankrig, nogle dage, måneder eller år efter de ubærlige racistiske voldshandlinger mod romaerne i hele vores kontinent. Den dag vil vi, der er ansvarlige for det antiracistiske roma- og europæiske civilsamfund påtage os vore forpligtelser og råbe af alle vore kræfter et afgjort: "DOSTA!" "Nok er nok" Vi vil for første gang arrangere en Roma Pride march med stolthed og i håb om et Europa der er frigjort for racisme, antisemitisme og alle former for racediskrimination.

Vi har fået nok af de racistiske stereotyper, nok af de vedholdende racediskriminationer, nok af de påtvungne marginaliseringer, nok af

de daglige overfald, nok af at der altid er nogle, der skal være syndebugge, nok af mord på grund af race som har ramt romaernes fællesskab eller individuelt midt i vores kontinents hjerte. Nok er nok!

Vi vil demonstrere sammen med adskillige organisationer fra det civile samfund sammen med engagerede borgere, kendte eller ukendte, både med og uden indflydelse, og det vil vi gøre i alle de europæiske hovedstæder for at udbrede kendskabet til og afvise racismen og de racistiske former for diskrimination, som romaerne er ofre for i dag i hele Europa.

Vi vil ved enhver kulturbegivenhed møde alle dem, som gerne vil kende kulturernes mangfoldighed og romaernes identitet, deres historier og erindringer. De er nemlig meget langt fra de sædvanlige stereotyper og fortærskede klicheer.

Vi vil med vores fælles aktion genoplive den europæiske drøm om lighed, som er grundlaget for denne drøm. Vores krav er enkelt og klart: lighed i rettigheder og lige adgang til rettigheder for alle enkeltmennesker, der lever i Europa, kort sagt: Værdighed.

Således bringer vi en europæisk sammenslutning af solidaritet med os fra Sverige til Tyrkiet, fra Frankrig til Litauen, gennem Rumænien, Ungarn, Bulgarien og mange andre europæiske lande, for højt og klart at erklære: Roma Pride.

Erklæringen er underskrevet af: Benjamin Abtan Secrétaire general du European Grassroots Antiracist Movement, Frankrig sammen med antiracistiske organisationer i 21 europæiske lande, deriblandt Albanien, Belgien, Bulgarien, Danmark, Kosovo, Kroatien, Litauen, Moldavien Montenegro, Norge, Rumænien, Serbien, Slovakiet, Storbritannien, Tyrkiet, Tyskland, Ungarn og Østrig.

Musik forener

Henrik Goldschmidt:

Jeg har ladet mig fortælle, at bambusplanter bliver hundrede år gamle. Så blomstrer de og går ud. Det skal nok passe, for i den lille by, hvor jeg bor, gik næsten samtlige bambusplanter ud præcis det samme år.

Det medførte hektisk aktivitet blandt alle haveejerne - for bambus har hårdnakkede rødder og lader sig ikke bare sådan lige fjerne - selv efter de er gået ud.

Fantasien fejlede ikke noget, og alle metoder blev taget i anvendelse for at fjerne de døde bambusplanter. Der blev gravet med spader og hugget med økser, og alskens gravemaskiner blev bestilt. Sågar sprængningseksperter blev tilkaldt med dynamit og lunter og detonatorer.

I vores lille have var der næsten uoverskuelige mængder af bambus. De forrige beboere havde tilplantet alle sider af haven med bambus, bambus og atter bambus - tilsyneladende for at sikre privatlivets fuldstændigt tilfældige forskning og for at undgå enhver mulig øjenkontakt med naboerne.

Da bambusplanterne lidt efter lidt - og med megen møj - blev klippet ned og fjernet, opstod en vidunderlig følgevirkning. Der blev åbent ind til naboerne, og snart vænnede vi os til at kigge ind til hinanden og fulgte helt naturligt mere med i hinandens liv.

For et par af naboernes vedkommende besluttede vi faktisk slet ikke at sætte hække op igen, men nyde det åbne miljø og den nære kontakt. Kommunikationen mellem os var blevet nemmere, hurtigere og langt mere naturlig. Og afstanden til de gensidige hilser og smil var blevet kortere.

I den store verden er bambusplanterne desværre ikke gået ud endnu, og den enkle indsigt, at lukkethed skaber fordomme, og fordomme skaber fjendskab, er i mange kredse slet ikke accepteret som en forklarende sandhed.

Så den politiske løsning er igen og igen at forsøge sig og opbygge svært nedbrydelige barrierer mellem mennesker. De uhyggeligste mure skyder op i verden. Ikke alene de fysiske betonrædsler, som dag for dag bliver længere og højere, men også de - næsten endnu farligere - mure som langsomt bliver bygget op i vore indre. De mure, som fordommene er skabt af, og som fuldstændig forhindrer en åben dialog og mulighed for tillid.

I 1989 - da Berlinmuren blev revet ned - var

det en gigantisk folkelig opstand, der lå bag. Og jeg - som havde studeret netop i den by - blev vildt optimistisk og troede naivt på, at verden endelig havde lært lektien. Jeg troede virkelig blindt på, at politikerne omsider havde indset, at adskillelse af brødre og søstre aldrig er en holdbar løsning - at hegn og pigtråd og uigennemtrængelige mure kun skaber uro, fordomme, ødelæggelse, had og død.

Men jeg tog fejl. Knap 15 år senere påbegyndtes byggeriet af en ny, skræmmende mur. Og denne gang mellem mig selv og min nabo.

Jeg boede i Jerusalem og så dagligt, hvordan byggeriet skred frem. Lovprist som et mesterligt stykke ingeniørkunst af bygherrerne, men med fuldstændig katastrofalt, umenneskelige følger for dem, det gik ud over.

Olivenlunde blev fældet. Bønder blev skilt fra deres marker, familier fra hinanden. Uretfærdigt og hensynsløst blev uskyldige ramt af byggeriets grusomhed. "Sikkerhedshegnet" blev muren kaldt, og det vakte minder fra min studietid i Berlin, hvor DDR's propagandabetegnelse for deres mur var nøjagtig den samme.

Muren var nu blevet min udfordring.

Som musiker er det fuldstændigt basal viden, at vi kan spille sammen uanset sprog og kulturel baggrund. Musikken er universel og rammer direkte - uden om ordene - ind i hjertet. Musikken kan skabe en fællesskabsfølelse på få sekunder. Vi lader os gribe af den samme stemning og deler øjeblikke af ægte

Henrik Goldschmidt. Tilsendt foto

fællesskab, hvor vi alle fornemmer samværrets styrke...

Jeg har kaldt muslimer, jøder og kristne sammen. Musikere fra hele verden. Fra Israel, Palæstina, Irak, Egypten, Skandinavien, Tyskland, Amerika m.m. Og vi spiller sammen. Det er helt modige kunstnere, som med stor risiko indgår i en farlig aktivitet.

Vi spiller hinandens musik. Vi synger på arabisk og hebræisk, ja, på alle sprog, og sangene smelter ind i et samlende univers af respekt og tillid. Ingen mur kan standse tonerne, og de kan høres overalt.

I Danmark bliver muren mellem "os" og "dem" højere og bredere dag for dag. Vi er så skræmte, at vi stemmer på korstogspolitikere, som holder asylansøgere indespærret i årevis og bevidst sætter gang i så mange fordomme som muligt. Vi lever i terrorangst og er nemme ofre for løfter om sikkerhed gennem øget grænsekontrol og hårdere straffe til forbrydere.

Men vi går den forkerte vej.

At reparere verden hedder på hebræisk "Tikkun Olam". Og som individer, som små mennesker i verden, kan vi kun reparere verden ved at strække hånden ud til dem omkring os. Vi forbedrer ikke verden ved at sætte andre - ligeværdige mennesker - i asylcentre i årevis. Vi forbedrer ikke verden ved at skræmme hinanden til at gemme os bag en mur.

Vi forbedrer verden ved at invitere vores nabo indenfor. Forleden kørte jeg med en muslimsk taxachauffør, som følte sig provokeret, da han hørte, jeg talte hebræisk i mobilen og opdagede mit tilhørsforhold til Israel.

Jeg var alt for træt til at diskutere zionisme og forærede ham to billetter til vores koncert med The Middle East Peace Orchestra.

Efter koncerten mødtes vi igen, og jeg fik kram af taxachaufføren og hilste på hans smukke kone. Og vi blev venner.

Vi rev sammen bambussen ned.

Kirkeasyl

Den 13. august i år var det to år siden, Brorson Kirke blev ryddet, og de sidste irakiske flygtninge blev tvunget til at forlade kirken. Politiet kom med hunde og knipler. Det blev til kamp i kirken.

Årsdagen har givet anledning til en reception, hvor man fejrede udgivelsen af en bog om hele forløbet med forskellige indlæg, bl.a. af Per Ramsdal, der er præst ved kirken og en slags ufrivillig hovedperson i begivenhederne.

Per Ramsdal har indvilliget i at give SOS et interview, og det første spørgsmål falder naturligt:

Sos: Hvordan har du det i dag, to år efter rydningen af Brorson Kirke?

Per Ramsdal (herefter PR): jeg har det godt, men jeg er mærket af det. Jeg kan godt sove om natten, men jeg er meget uvel, når jeg ser en politibil, eller når der kommer en betjent gående. Jeg holder selvfølgelig hovedet koldt og lader min fornuft tale højt, men min krop reagerer umiddelbart. Da Politiet kom om natten, og igennem alle de måneder asyltet havde stået på, var jeg helt rolig. Men jeg må også indrømme, at jeg ikke havde forestillet mig at et indbrud i en kirke kunne ske i Danmark. Ikke blot kom de ind, men de havde knipler

med og handlede for mig ufatteligt brutalt.

SOS: Hvem var de irakiske flygtninge?

PR: De var alle irakere men af forskellig etnicitet. Der var kurdere, arabere og mandæere, mennesker, der er forfulgt i Irak. Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at det lige præcis er den behandling, disse mennesker er flygtet fra for at søge asyl hos os. Det er ikke til at bære at de så at sige er løbet lige ind i løvens hule.

SOS: Var der også kristne blandt irakerne?

PR: Jeg er ikke klar over, om der var nogle af dem, der var kristne; integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech) sagde at de kristne havde fået asyl. Det er efter min mening et mærkeligt kriterium. I mine øjne er det, der skal give asyl, om man har behov for det eller ej. Det er fint at der dog er nogle, der har fået det, men der er mange andre folk der bliver forfulgt, og det må da være det, der bestemmer beslutningen.

SOS: For to år siden var der en livlig diskussion om kirkebygningens egenskab, om en kirkebygning i sig selv kan give beskyttelse, om der overhovedet findes nogen beskyttelse i et demokratisk samfund, hvis magthaverne, som vi jo selv har valgt, har bestemt noget andet?

PR: Ja, man siger at kirken bare er en bygning, og det kan vel være rigtigt nok, men vi må ikke glemme at det er en gammel skik at betragte kirkebygningen som fredhellig; det betyder, at mange alligevel har en opfattelse af, at der er noget der er alvor, så at man ikke øser knippelsuppe ud over uskyldige mennesker, der med deres baggrund tror, at den lidende Kristus betyder noget for os. Der var nogle der ligefrem sprang op til krucifikset for at få hjælp. Og selv om man skulle synes her i landet at et krucifiks bare er materiale og ikke noget i sig selv, kunne man måske tage det medmenneske, som flygtningen i hvert fald er, alvorligt. Det chokerer mig stadig, hvor lidt et menneske betyder, når man bare kan dække sig ind under sin uniform. Men jeg er fuldkommen klar over at de arbejdede med loven i hånden, og der er det jeg siger, at så må vi lave loven om. Det er en menneskeskabt lov, og det er ikke acceptabelt, at den ikke respekterer det andet menneske.

SOS: Hvilken stilling tog dine kolleger, præsterne i det øvrige land?

PR: Folkekirken er indrettet sådan, at der er plads til mange holdninger, og det viste sig også for to år siden. Vi havde en underskriftindsamling, men det var faktisk kun få, der skrev under. Derimod var der mange der talte med mig og sagde, at de helt bestemt ville handle på samme måde, som jeg havde gjort, hvis noget lignende skulle ske i deres kirke, og det er det der betyder noget, synes jeg.

SOS: Kan det tænkes at være fordi en præst med det meget dramatiske og hårde arbejde, der nu engang er præstens, kan synes, at det er der, hos det lidende enkeltmenneske, man skal være?

PR: Ja, præsten er hyrde for hvert enkelt menneske, uanset dennes meninger. Det er vigtigt for mange præster at være tryk ved, at deres sognebørn føler sig sikre på deres soli-

daritet, når de sørger eller har andre svære problemer.

SOS: Hvordan ser du fremtiden?

PR: Politiets rolle er blevet en anden end for år tilbage. Jeg har ikke længere den samme tillid til politiet, som jeg har haft. Og det skyldes både hin skæbnesvangre 13. august 2009 og politiets fremfærd, som jeg ofte ser den på Nørrebro. Jeg forstår ikke og vil ikke acceptere unødvendig brutalitet. Og dér er ofte unødvendig brutalitet i politiets adfærd.

Men i øvrigt er jeg fortrøstningsfuld, for jeg vil blive ved med at være med, at gøre alt hvad jeg kan for en respektfuld måde at omgås andre mennesker på og at hjælpe hvor jeg kan. Jeg har gået og tænkt på den pige, som Stoltenberg citerede i sin tale i Oslo Domkirke: "Hvis én mand kan vise så meget had, tænk hvor megen kærlighed vi alle så kan vise - sammen." Kærligheden er blandt os. Vi skal blot tage den op og bruge den - sammen."

Per Ramsdal, tilsendt foto.

Ude af øje, Ude af sind?

Andreas Christensen. 18. maj, 2009 - lagt på blog hos Kristeligt Dagblad.

De udviste irakere får brug for venskaberne langt ud i fremtiden...

En gruppe irakere har søgt tilflugt i en af folkekirkens bygninger som et sidste forsøg på, at få lavet en særlov, som skal ændre det faktum, at de skal tilbage til Irak. Jeg er glad for, at vores kirkebygninger stadig har betydning i folks bevidsthed som stedet, man går hen i den yderste nød. Jeg er også glad for, at mennesker i nød har mange venner og at disse også samler sig i kirken.

Imidlertid er der ikke meget der tyder på, at irakerne får lov at blive her. Et flertal i be-

folkningen bakker op om en lovgivning, som signalerer at Danmark er for sart og for enestående et samfund til at kunne rumme særligt mange udefrakommende mennesker. Det må vi respektere.

De udviste irakere får derfor brug for deres venner i lang tid. Jeg håber ikke at "ude af øje, ude af sind" bliver deres skæbne. Når de skal begynde en tilværelse i Irak, er der brug for venners støtte til at sørge for adgang til sundhed, uddannelse, bolig, job. Det bliver et langt sejt træk, og der er ikke meget fokus på den bane.

Grethe Oxenbøll sammen med nogle afghanere i lektiecaféen på Kildemarksskolen i Næstved. Nasir er ikke med på billedet. Han har tidligere givet interview til en lokalavis med billede og blev mobbet af sine egne. Jante er desværre ikke kun en by i Danmark.

En flygtning i Danmark, en stemme i tiden.

SOS interviewer Nasir Hojum.

SOS har fået lejlighed til at tale med en ung tadjik, der er kommet helt op til os fra det krigshærgede Afghanistan. Samtalen finder sted i Næstved ude på Kildemarksskolen, hvor den 20-årige Nasir Hojum kommer for at fortælle om sin flugt, sig selv og sine fremtidsdrømme. Nasir er i forhold til mange andre så heldig at have fået en 7-årig opholdstilladelse, hvorefter der skal søges om permanent ophold, og han sætter alle sine kræfter ind på at blive – og være – velintegre-ret. Han fortæller:

”Det er meget svært at lære dansk. Jeg er lige startet på VUC, for jeg ved, hvor vigtigt det er at forstå og tale dansk, når man skal arbejde med mennesker, og det er det, jeg allerhelst vil. Jeg har allerede arbejdet på et plejehjem: hvor var det dejligt!! Det, jeg holder allermost af, er at tale med gamle mennesker, som vil fortælle mig hvordan verden var, før jeg blev født. Det åbner forståelse for mange ting, også fordi beboerne på plejehjemmene fortæller om ydre omstændigheder, som ikke blot hører fortiden til, men som stadig eksisterer der hvor jeg kommer fra. Dengang, for halvtreds år siden, måtte man klare sin storvask i hånden, var der en der fortalte mig. Sådan er det nu i Afghanistan.”

Nasir fyldte 20 år i september måned. Han er født i Samangan i det nordlige Afghanistan.

Da jeg fortæller ham, at jeg har en nær ven, som er medlem af bestyrelsen for DAC (Dansk-Afghanistan-Komité), lyser han op. Det er altid opmuntrende at mærke nogen fortrolighed, når man ellers ofte er henvist til at erkende, at man er kommet til et fjernt og fremmed land, og Nasir fortæller om en meget kendt og indflydelsesrig tadjik, Burhanuddin Rabbani Om ham skriver Andrea Rømer, min hjemmeperson i disse sager:

”(...)Professor Burhanuddin Rabbani kom fra det nordlige Afghanistan - Badakshan-provinsen - der grænser op til Tadsjikistan. Han blev uddannet ved universitetet i Kabul i den islamiske lære og stiftede i 1972 det islamistiske parti Jamiat-e-Islami.

Efter at Daud Khan, kongens fætter, i 1973 tilranede sig magten med støtte fra kommunisterne, måtte Rabbani flygte til Pakistan.(...)”

SOS: Hvordan var det at forlade Afghanistan. ”Det var slemt: jeg har haft en lykkelig barn-dom i det nordlige Afghanistan: Min Far var skolevejleder, jeg har gået i skole, og vi kunne altid drøfte hvad vi erfarede, og hvad vi

syntes. Jeg er muslim, oprigtig muslim, men ’hellig krig’ er for mig kampen for at blive et bedre menneske, og for mig er det i orden at du er kristen. Nogle slås for at omvende andre til deres tankegang. Det synes jeg er forkert. Gud holder lige meget af os alle sammen. Det tror jeg på.

Men min Far blev dræbt, og så ville min Mor, som selv tog til Pakistan, have at jeg skulle flygte. Det er slemt, for jeg har ikke hørt fra hende de sidste 6 måneder.”

For to år siden kom han til Danmark efter en flugt gennem Iran – Tyrkiet – Grækenland. I bil – lastbil og til fods i bjergene.

Undervejs har han været i fængsel tre gange: ”Jeg er bange for politiet. Her i landet skal jeg vænne mig til ikke at blive bange når jeg ser en betjent. På min flugt var jeg ude for, at de bare tog mine biletter og rev dem i stykker, så jeg ikke havde noget, når jeg blev sat fri og ville videre.”

Nasir taler godt dansk. Alligevel er det vigtigt at spidse ørerne for at få det hele med. Og han har selv et sjovt eksempel til de danske ører:

”Det er noget nyt for mig at skulle lære at sige enten ’han’ eller ’hun’, for sådan siger vi ikke på farsi, mit første sprog. Så folk ler, når jeg kommer til at sige ’han’, hvis jeg for eksempel taler om min Mor.

Mødet fandt sted den 19. september. Den 20. blev Rabbani myrdet. Han blev 61 år.

Nasirs kontaktperson i Næstved, Grethe Oxenbøll, er blevet hans virkelige ven, som han også besøger privat. Det er hende der har gjort vores møde muligt. Hun fortæller:

”Da jeg spurgte Nasir, hvordan han havde det den 20. september, da vi hørte om mordet på Rabbani, sagde han, at han ikke havde det godt, da han havde hørt om mordet. - Han tænkte også på Rabbanis familie, som nu er uden beskyttelse og vil blive forfulgt (formentlig).”

Fra DAC oplyser Andrea Rømer at det nok er tvivlsomt, at familien er uden beskyttelse, når man tager Rabbani og hans families status i Afghanistan i betragtning.

Lad os håbe at denne viden kan være en trøst i en alvorlig tid for Nasirs hjemland. Grethe Oxenbøll tilføjer:

”Nasir kender alt for godt den opskrift. - Det gør ondt på Nasir, hver gang nogen bliver dræbt.”

Integrationsnetværksmøde

Med virksomheds- og integrationskonsulent Hans Lassen.

Hans Lassen skrev i 2009 bogen: "Den anden virkelighed. Tanker og tal om integration i Danmark." Her analyserede han statistisk materiale og skrev herefter en alternativ fortælling om, hvordan integrationen er foregået her i Danmark. Hans budskab er, at integrationen her i landet har været en stor succes, 6 ud af 10 ikke-vestlige indvandrere er enten i arbejde eller i uddannelse.

Dette var også budskabet i hans foredrag på Underværket. Danmark har en succes, som vi kan være stolte af, men de positive historier lever ofte et skjult liv og overgås tit af mediernes negative historier om eksempelvis indvandrerkriminalitet og flygtninges misbrug af det offentlige system.

Hans mange møder med forskellige arbejdspladser havde vist, at arbejdspladserne faktisk ansætter folk med anden etnisk baggrund end dansk. Han gav også et par eksempler: En muslimsk kvindelig ansat på et apotek, som ønskede at bære et tørklæde. Det blev løst ved, at hun kunne bære et hvidt tørklæde, da det var mere neutralt. Eller den tyrkiske kvindelige rengøringsassistent ansat i en børnehave, som fik sit eget rum til at bede i.

Derefter viste han en masse statistisk materiale, som påpegede at indvandrede klarer sig godt både med hensyn til uddannelse og på arbejdsmarkedet. Der er en stor uddannelsesvækst blandt indvandrede og efterkommere. Endda viste statistikkerne, at drenge med udenlandsk baggrund klarer sig i visse aldersgrupper bedre end de danske. Men generelt klarer pigerne, både de danske og udenlandske piger sig bedst i uddannelsessystemet. For øjeblikket er 11 % på sygeplejestudiet pi-

ger med udenlandsk baggrund. Det er ligeledes en myte, at pigerne ikke bruger deres uddannelse, fordi de skal hjem og passe kødgryderne.

Statistikken påviste også, at udlændinge er kortere tid om at tage en uddannelse, og i nogle tilfælde kommer de endda til at tjene flere penge end etniske danskere. Det har også vist sig, at indvandrede ikke er faldet hurtigere ud af arbejdsmarkedet end danskere under krisen. De klarer sig endda bedre både under krisen og under opsving.

I de kommende år vil der blive stor mangel på arbejdskraft, bl. a. fordi danskerne føder færre børn. På den baggrund vil der derfor også blive hårdt brug for udlændinges arbejdskraft.

Alt i alt et spændende foredrag, som vender lidt op og ned på, hvad vi har af forestillinger om flygtninge/indvandrede og deres liv her i Danmark.

Integrationsnetværksmøde d. 29. sept. 2011 i Underværket, Randers.

Helle Nielsen

Alle er bundet af menneskerettighederne

Bent Melchior

12. september 2011 (fra Kristeligt Dagblad)

Søren Espersen beskylder folk, der står vagt om menneskerettighederne for at være afgudsdyrkere. Tidligere overrabbiner i Det Mosaiske Troessamfund, Bent Melchior, føler sig ramt:

Søren Espersen fra Dansk Folkeparti har forleden til Kristeligt Dagblad udtalt sig om folk, der står vagt om menneskerettighederne. De bliver kaldt afgudsdyrkere. Jeg er indbildsk nok til at tro, at jeg er blandt dem, der således anklages for noget, der i min position er temmelig krænkende, men jeg synes livet er for kort til at anklage Søren Espersen for injurier.

Søren Espersen siger i [interviewet den 20. august](#), at han "går ind for en Berlinmur mellem privat åndeligt liv og verdslig politik". Nu er Berlinmur jo et symbol på en ond epoke, men i dette tilfælde synes den at være mere hullet, end den var i virkeligheden. I hvert fald diskuterer Søren Espersen et alvorligt, aktuelt politisk tema ud fra De 10 Bud, der nok må siges at tilhøre den religiøse verden. Så de to domæner kan altså godt forenes, når det passer i argumentationen.

-

Dertil kommer, at Søren Espersen benytter den primitive metode at tillægge sine modstandere en holdning, som de mig bekendt ikke selv har givet udtryk for, og så angriber man denne ikkeeksisterende holdning.

Jo vist er vi en del, der går ind for overholdelse af menneskerettighederne. Det gør vi ikke – som postuleret – fordi vi gør dem til afguder. Vi ved godt, at de blev skrevet af nogle advokater i Geneve. Men det afgørende er, at Folketinget har ophøjet dem til dansk lov, og den er jo bindende for alle, der opholder sig i dette land – medlemmer af den lovgivende forsamling bestemt ikke undtaget.

Der er naturligvis frit slag til at ændre den lov enten ved en beslutning i Folketinget eller ved en folkeafstemning om Grundloven, der indeholder elementer af menneskerettigheder.

Så kom frit frem, kære Søren Espersen, og lad os høre, hvad det er for rettigheder, du vil have beskåret for mennesker i Danmark. For det er jo det, sagen drejer sig om. Man har nu i årevis leget med ilden og hævdet, at det kun er bestemte mennesker, der kan

gøre krav på rettighederne. Man har mildest talt bevæget sig langs lovens kant, og det er efter min mening ikke klædeligt for landets lovgivere, at man gang på gang må spørge, om nye love nu også holder sig inden for de her i landet gældende bestemmelser.

Søren Espersen henviser til Bibelens skabelsesberetning, hvor det hedder, at mennesket er skabt i Guds billede. Der står mig bekendt ikke noget om, at det kun gælder visse mennesker med et bestemt udseende, en bestemt tro eller med fødselsattest fra et nordisk land. Det er naturligvis især muslimer, som Søren Espersen er ude efter. I den sammenhæng roser Søren Espersen jøderne – og tak for det – for at sætte spørgsmålstegn ved snart sagt alle lovtekster.

Men man skal ikke bruge jøderne til at slå muslimerne med.

Når Søren Espersen for eksempel angriber islam, fordi "Guds ord er en byrde", så er det igen et postulat, som ikke er et citat fra en muslim, og jøder er blevet påduttet det samme. Men sandheden er, at de, der bestræber sig på at overholde forskrifterne, anser dem for at være opløftende og et gode, som Gud har givet.

Vi er helt enige om, at vi alle er syndere, selvom jeg ikke er enig i, at vi er født som syndere. Det er også sandt, at menneskeskabte idéer må stå for kritisk vurdering – det gælder også Martin Luther, der ellers af Søren Espersen fremhæves som værende en slags Guds talsmand. Sandheden er, at selv de af os, der tror på guddommelig åbenbaring, må erkende, at åbenbaringens praktiske indhold afhænger af et element af menneskelig forståelse og fortolkning.

Det svarer helt til, hvad Søren Espersen også er inde på, at Gud overlod menneskene sit skaberværk, for at vi skulle skabe videre ud fra det potentiale, som jorden har at byde på.

Lad os nu gøre det uden nogen form for Berlinmur, hverken mellem idéer eller mellem mennesker.

Bent Melchior er tidligere overrabbiner i Det Mosaiske Troessamfund

Bedsteforældre for asyls fremtid

(her bragt i uddrag):

Jørgen Kirkegaard

"Et stormøde den 24. oktober skal beslutte BfA's fremtid nu efter valget.

Der foreligger et forslag om, at BfA fortsætter, men indtil videre (efter stormødet) uden søndags- og tirsdagsdemonstrationer. I stedet samles interesserede hver eller hver anden måned (helt efter behov) i Trampolinhuset eller et andet tilsvarende centralt sted (flere medborgerhuse er muligheder). Ved dette Fællesmøde træffes de væsentlige beslutninger, idet der tages hensyn til udmeldinger fra de lokale grupper. Der gives fortsat de lokale

grupper stor frihed til egne aktioner mv., jvf. resultatet af sidste stormøde. Kvindegrupperne, kontaktgruppen og evt. andre, nye, tilsvarende grupper fortsætter som nu, og vores hjemmeside og kontakt-mail fortsætter om muligt som nu. Vores hidtidige formulering om, at "beslutninger træffes ved samstemmende beslutninger i de lokale grupper" må udgå, da det i praksis ikke er muligt nu med 8 lokale grupper, selv med mails osv.. Økonomien er ganske god og materialesituationen vil i de nærmeste måneder ikke give problemer. mail: jkirkegaard@get2net.dk

Er Danmark blevet en diskrimi – nation?

Dette var overskriften til Stormødet på Brandbjerg Højskole i "Et anstændigt Danmark" den 2-3. september.

"Hvad gør det ved os, når vi dæmoniserer og forskelsbehandler - og hvad gør det ved dem, vi dæmoniserer og forskelsbehandler?"

Agtelse for et andet menneske er udgangspunkt for tanker om menneskerettigheder - - Fratager man mennesker fundamentale rettigheder (udsætter dem for ydmygelse, ulighed, fattiggørelse og eksklusion) - bliver de vrede (unge) mennesker oplagte "rekrutteringssemner" for terrorister og fundamentalister.

Ovenstående var det oplæg, vi havde givet til de forskellige oplægsholdere ved det årlige Stormøde på højskolen.

De fem indbudte foredragsholdere var: Lektor ved Danmarks Pædagogiske Universitet (DPU) Christian Horst, der med grafer og manende eksempler holdt oplæg om "Diskriminationens mange udtryk og aftryk".

Christian Horst viste, at der i vor diskrimination er blevet argumenteret for diskrimination for at undgå "noget værre" - og at forskelsbehandling ud fra et utilitaristisk samfundssyn er blevet forsvaret.

Kommunikationsrådgiver Knud Lindholm Lau, der netop har udgivet den danske oversæt-

telse af Victor Klemperers: "Det tredje riges sprog" (Lingua Tertii Imperii), viste med forfærdende tydelighed, hvordan nazisterne ved hjælp af sprogets "skridning" lagde fremtidens kurs for diskrimination. Han påviste, at den samme sprogskridning sker i Danmark i dag.

Børnepsykiater Lene Lier, som har sit primærarbejde på asylcentre med særlig fokus på børnene, påviste konsekvenser, der giver livslange alvorlige skader for de børn, der er født på centrene - skader der er uoprettelige, mens det for de børn, der har kendt til et liv udenfor centrene, (de, der var født i deres hjemland) ville være mulighed for hjælp til at afhjælpe skaderne - hvis det blev prioriteret.

Sognepræst Leif Bork Hansen, der flere gange ved civil ulydighed har markeret sit forsvar for de diskriminerede og svageste flygtninge i vort samfund, tog udgangspunkt i et citat af norske Arnulf Øverland: "Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv". Han talte brændende engageret om emnet: *Fra diskrimination til forsoning*.

Endelig sluttede leder på "Dokumentations- og rådgivningscentret om racediskrimination" (DRC), Niels Erik Hansen, foredragsrækken om kortlægningen af sager om diskrimination og sagerne mod overtrædelser af menneskerettighederne, som centret har ført. Danmark er i øjeblikket det land, der i flest tilfælde i

verden er blevet dømt for overtrædelser i FN. Dette er naturligvis både, fordi vi har mange overtrædelser, men også fordi vi er "vogtere", der tager sagerne op. Niels Erik Hansen er en af dem, der ofte står til "tæv" i medierne, når nogen synes at han holder med "de forkerte", og han slipper da heller ikke selv for alvorlige trusler.

Det var et stærkt og intenst møde – alle oplægsholdere havde hver fra deres sted mange stærke eksempler på diskriminationens mange udtryk og aftryk.

Der var manende statistikker og grafer – der var stærkt følelsesfulde vidnesbyrd – og undervejs viste der sig en fællesnævner, som vi har hørt om tidligere: Tendensen til at fortrænge det ubehagelige. "Vi vidste det ikke." (Arnulf Øverland siger her: "Du har ikke lov at gå der og glemme!")

Biskop Kjeld Holm skulle have indledt dette stormøde. Han blev alvorligt syg og måtte melde afbud. Kjeld sagde i 2003 ved en stor demonstration mod Irak krigen: Hvis denne krig begyndes, får Osama bin Laden ingen re-

krutteringsproblemer." Når vi dedicerer nogle som fjender, og staten, hvad enten den styres af en demokratisk valgt magthaver eller en ikke demokratisk valgt leder, ikke blot giver os ret, men pligt til at slå dem ihjel, vi har som fjender, bliver vi selv dæmoniske.

Når vi dæmoniserer, myldrer dæmoner frem omkring os og i vort eget indre, vi bliver selv besat og forrået i sprog og gerning. Når vi udnævner fjender og gør det til en ret eller en pligt at udrydde "dem" eller forskelsbehandle "dem og os", bliver vi vor egen største fjende. Privat terror og statsterror har de samme hæslige og ukristelige ansigter.

Vi kunne godt have været flere deltagere, men grundet oplægsholdernes og deltagernes viden og engagement, blev mødet en kæmpesucces og en spore for at leve op til Bertolt Brechts udsagn: "Når uret bliver ret, bliver modstand til pligt."

På "Et anstændigt Danmark" vegne
Britt og Knud Erik Lægsgaard

Pressemeddelelse:

"Et anstændigt Danmark" lykønsker hermed Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten med valget. Samtidig ønsker vi nogle af de svageste i vort samfund, flygtninge og indvandrere, til lykke med den mulighed for en fremtidig menneskeværdig politik, som nu kan udmøntes af den nye magtbalance i Danmark.

Vi håber, at det hurtigt erfares, at overholdelse af menneskerettigheder igen bliver dansk varemærke, og at det ikke længere skal være vort samfunds svageste og verdens fattigste, der skal betale for vor velstand.

På vegne af "Et anstændigt Danmark"

Britt og K E Lægsgaard

Landsmøde for SOS mod Racisme

Lørdag d. 12. november kl. 10.00-13.00

Verdenskulturcentret, Lokale 205, Nørre Allé 7, 2200 N

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Valg af referent
3. Godkendelse af dagsorden
4. Beretning fra Landsrådet og godkendelse
5. Regnskab for 2010 og godkendelse
6. Vedtagelse af fordelingsnøgle
7. Indkomne forslag
8. Valg af landsformand
9. Valg af næstformand
10. Valg af kasserer
11. Valg af landskontaktperson
12. Valg af revisor og revisorsuppleant
13. Eventuelt

Forslag til vedtægtsændringer og øvrige forslag mailles til sos@sosmodracisme.dk senest den 29. oktober 2011.

Efter mødet fortsætter vi med:

**Åbent hus kl 13.30 – 15.30 i Cafeen
Verdenskulturcentret, Nørre Allé 7, 2200 N**

Vi byder på kaffe og kage

Program:

Overrækkelse af venskabsprisen

**Oplæg ved Knud Lindholm Lau, udgiver af
Victor Klemperers bog: LTI**

Gratis adgang: Alle er velkomne!

Krystalnatdemonstration 9/11 2011

**Respekt for konventioner
Fair behandling af statsløse
Nej til ekstremisme**

Vi mødes på Nytorv i København d. 9. november kl 17. Der bliver musik og taler, og mulighed for at købe fakler. SOS er medarrangør sammen med en bred kreds af fagforeninger og antiracistiske foreninger.

WIPE OUT HATE

**9 november international day
against fascism and antisemitism**

www.wipeoutthefascism.org

Erik Hagens: En Søren Pind.